

Bude tradičná omša zakázaná?

Jozef Duháček

5. augusta 2024 ✚ Cirkev ✚ Komentár

16. júl, sviatok Panny Márie Karmelskej a tretie výročie *Traditionis custodes*, bol dátumom, kedy mal byť, podľa informácií, ktoré získal blog *Rorate Caeli* z „dobré informovaného zdroja z Vatikánu“, vydaný nový dokument Svätej stolice, ktorým malo byť slúženie tradičnej svätej omše nadobro zakázané všetkým, okrem „inštitútov *Ecclesia Dei*“. Blog *Rorate Caeli* to nazval slovami „konečné riešenie“.

Záber zo slávenia tradičnej latinskej sv. omše

zdroj: youtube.com

Zástupy veriacich, ktorí milujú tradičnú svätú omšu netrpezlivo čakali tento deň, mnohí spustili ružencové kampane, modlitbové kruciáty a zaplavili Vatikán petíciami a listami. Možno na príhovor samotnej Presvätej Bohorodičky z hory Karmel, sv. Pia X., či niektorého iného mocného patróna sa v ten deň nič nestalo a mnohí si vydýchli. Niektorí začali komentovať a pokúsili sa vysvetliť, čo sa stalo v kuloároch vatikánskej administratívy. Argentínsky blog *Caminante – Wanderer* <https://caminante-wanderer.blogspot.com/2024/07/rumores-sobre-el-documento-que-no-fue.html> ponúkol takéto vysvetlenie niektorých faktov:

1. Spomínaný dokument existuje a existuje už od konca roku 2021 vo viac či menej finalizovanej podobe. Jeho podpis bol plánovaný na február 2022 a pápež František ho mal vydať vo forme apoštolskej konštitúcie. No nielenže to odmietol urobiť, ale aj osobu, ktorá mu návrh dokumentu pripravila, kardinála Arthura Rochea, de facto, hoci nie de jure, zbavil úradu.
2. Kardinál Arthur Roche od toho dňa už nikdy nedostal u Františka osobnú audienciu. A to je veľmi nezvyčajná situácia, pretože Roche je prefektom jedného z najdôležitejších vatikánskych dikastérií. Povesti o dôvodoch takéhoto zlého zaobchádzania naznačujú, že Roche v prvom rade nie je ani veľmi šikovný a ani veľmi inteligentný človek. V jeho životopise, ak by ho niekto napísal, by sa nachádzala séria spackaných projektov, úloh a podujatí a pravým dôvodom, prečo bol v rámci rímskej politickej zásady *promoveatur ut amoveatur* (povýšme ho, aby sme sa ho zbavili) posunutý do Ríma, mala byť jeho neschopnosť. Predtým bol vymenovaný za biskupa v Leedse v Anglicku a mal osobnú „zásluhu“ na tom, že za prvé tri roky svojho úradovania vyvolal chaos všetkého možného druhu v dovtedy usporiadanej a relatívne dobre spravovanej diecéze. Bol to kardinál Nichols, kto si vymohol od pápeža Benedikta XVI., aby Rochea odvolal z Anglicka,

pretože ho ani jeho bratia biskupi, ani jeho veriaci z Leedsu nemohli vystáť a mierny a ústupčivý Benedikt nemal lepší nápad, ako ho urobiť sekretárom Kongregácie pre bohoslužbu.

Druhým dôvodom pápežovej nepriazne je, že Roche bol veľmi neobratným redaktorom a propagátorom *Traditionis custodes*. Hoci dokument podporili viacerí kardináli kúrie, ako Ouellet, Stella a Parolin, jeho viditeľnou tvárou bol Roche. A František pochopil, že tento dokument bol chybou, ktorá mu spôsobila viac bolesti hlavy ako čokoľvek iné, a to nie preto, žeby sám František obzvlášť sympatizoval s tradičnou omšou, ale preto, že sa tým ešte viac zviditeľnili skupiny, ktoré ju podporujú, ktoré namiesto toho, aby sa zmenšovali, naďalej neustále a tvrdohlavo rastú.

3. Roche vyvolal v Dikastériu pre bohoslužbu silný vnútorný konflikt. Vodcom povstaleckej frakcie je arcibiskup Vittorio Viola, tajomník dikastéria, ktorý sa zúfalo snaží získať kardinálsky klobúk, ktorý, ako sám dobre vie, buď dostane za tohto pontifikátu alebo nikdy. Je františkánom (Rád menších bratov) a bol kustódom kláštora sv. Kláry v Assisi, keď pápež František navštívil toto mesto – je to typický bergogliánsky biskup, ktorý sa ním stal z rozmaru pápeža, ktorému musel pri návšteve Assisi v októbri 2013 niečím imponovať. Pri tej istej príležitosti sa v Assisi stretol s kustódom Baziliky sv. Františka, Maurom Gambettim, františkánskym konventuálom, z ktorého vzápätí urobil kardinála a arcikňaza Baziliky sv. Petra. Faktom je, že Viola, ktorý nosí biskupský prsteň, ktorý kedysi patril biskupovi Annibale Bugnininimu, je talibancom *N ovus ordo* liturgie a spustil intifádu proti tradičnej sv. omši.

4. Tento nový nápor, ktorý bol zatiaľ neutralizovaný, inicioval biskup Viola a nie kardinál Roche, ktorý je prakticky zbavený vplyvu. Dokument sa dostal do rúk pápeža Františka, ktorý si ho preštudoval, no nepresvedčil ho. A to hneď z niekoľkých dôvodov. V prvom rade a hlavne preto, že liturgická vojna nie je jeho vojna. *Traditionis custodes* mu spôsobilo priveľa problémov a už nepotrebuje nové, a pretože (ako vždy radí tým, ktorí ho navštevujú), je veľmi opatrný, pokiaľ ide o vytváranie mučeníkov. Vysoko reštriktívny dokument, ako ten, ktorý mu bol predložili, by medzi kňazmi a veriacimi vytvoril légiu mučeníkov za tradičnú sv. omšu, a to si František v súčasnej situácii nedovolí: nemal by žiadnu kontrolu nad škodou.

5. Na pápežov stôl sa dostali prosby mnohých biskupov, kňazov, veriacich a osobností celého sveta, ktoré ho prosili, aby to nerobil. A zdá sa, že to malo účinok. Toto však nie je synodálny akt „počúvania Božieho ľudu“; tak to môžu predávať len tým naivným, ktorí veria v synodalitu. Bola to aj rada od skupiny kardinálov a prelátov, ktorí bez akýchkoľvek sympatií k tradičnej liturgii považujú nenávisť Violu, Grilla a im podobných za príliš prehnanú, ktorá by v konečnom dôsledku poškodila nielen Cirkev ako mystické Kristovo telo – to ich zrejme netrápi –, ale najmä pápežstvo.

6. Ale motívy, ktoré viedli kardinálov a monsignorov, aby radili k opatrnosti, neboli úplne nezištné. Vedia, že Františkovo zdravie sa zhoršuje, pomaly, ale stále sa zhoršuje, a nebude dlho trvať, kým zvony svätého Petra oznámia jeho smrť. A pravdepodobne realisticky sa domnievajú, že budúci pápež bude umiernený, lebo ešte jeden pontifikát, ako ten Františkov, by zatlačil Cirkvi oči. A práve z tohto dôvodu si chcú pripraviť pôdu, kde sa bezpečne usadia a tak podnikajú kroky, ktorými si vopred kupujú zhovievavosť nového pontifika. Zdá sa, že si zobrali inšpiráciu z evanjelia a podobenstva o nepoctivom správcovi (Lk 16,5–6): Zavolať si po jednom dlžníkov svojho pána a vravel prvému: „Koľko dlhuješ môjmu pánovi?“ On povedal: „Sto kadí oleja.“ Vravel mu: Tu máš svoj úpis, rýchlo si sadni a napíš päťdesiat.

Toľko hovorí argentínsky blog. Či bude nový pontifex naozaj umiernený alebo či sa progresívni synodalisti, ktorých František vo veľkých počtoch doplnil do kardinálskeho zboru, zmôžu na nejaký manéver, ktorým dosadia Františka II. si netrúfam povedať. To, ako v konkláve kardináli volia, podľa tradície, síce Duch Svätý do istej miery inšpiruje, ale Duch Svätý nikdy nikoho nenútil ani silou, ani zaliečaním, ani úskokom, aby sledoval jeho inšpiráciu, a preto zvolený pontifex nemusí nutne byť ten, ktorého Boh chcel pozitívnu voľbou.

Inšpirujúc sa vo Františkových slovách (a následných vysvetleniach ich významu), že Boh si želá rôzne náboženstvá, môžeme teda povedať, že víťazom konkláve pokojne môže byť ten, ktorého Boh pozitívne nechcel, ale svojou permissívnou voľbou dopustil zasadiť na Petrov stolec. Teda nový pontifex by mohol byť, ako sa u nás na dedine hovorievalo, keď vonku zúrila nejaká strašná búrka, „Božím dopustením“.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/bude-tradicna-omsa-zakazana/>